

δρολιβάνου διὰ τοῦ ὁποίου πλύνονται ἡ λεχὼ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

2) Ἡ κατεργασία. τὸ δούλευμα τῆς ζύμης Ἰμβρ.: Τὸν ζῆμαρ θέλ' ἀκόμα ἄργασμα. 3) Ἡ βυρσοδεψικὴ κατεργασία τοῦ δέρματος πολλαχ.: Τὸν ἄργασμα ἐγινε καλὸ Μακεδ. (Κοζ.) Δὲν πέτ'χι 'ς τοῦ ἄργασμα (ἐνν. τὸ πετσί) αὐτόθ. Τὸ δικό μας τὸ τομάρι θέλει ἄργασμα ΑΠαπαδιαμ. Χριστουγενν. διηγ. 115. 4) Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἀροτρίασις Καλαβρ. (Μπόβ.) Κύθηρ. 5) Ἡ σκαφή τοῦ περὶ τὴν ρίζαν τοῦ ἐλαιοδένδρου χώρου Μέγαρ. 6) Ἀγρὸς ὠρυγόμενος Κύθηρ. 7) Ἐργασία, κόπος Καλαβρ. (Μπόβ.)

Πβ. ἄργασσι, ἀργασία.

ἀργαστηράκι τό, πολλαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὖς. ἀργαστήρι.

Μικρὸν ἐργαστήριον ἢ ἐμπορικὸν κατάστημα. παντοπωλεῖον κττ. Συνών. ἀργαστηροπόρονλλον, ἀργαστηρούδι, μαγαζάκι. Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἐργαστηράκι τοπων. Χίος.

ἀργαστηρεῖς ὁ, Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) κ.ά. ἀργαστερεῖς Πόντ. (Κερασ. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργαστιρεῖς Μακεδ. (Γκιουβ.) ἀργαστερεῖς Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. ἀργαστήρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ας. Ὁ τύπ. ἀργαστιρεῖς ἐκ τοῦ ἀργαστερεῖς.

1) Ὁ ἔχων ἐργαστήριον ὡς τεχνίτης, οἷον σιδηρουργός, ράπτῃς, μυλωθρὸς κττ. 2) Ὁ ἔχων ἐργαστήριον ὡς πωλητῆς, οἷον ἔμπορος, παντοπώλης κττ.

Συνών. ἀργαστηριάρης. Πβ. μαγαζάτορας.

ἀργαστήρι τό, ἐργαστήρι Κρήτ. Σίφν. ἐργαστήρι Τσακων. ἐργαστέρ' Πόντ. (Ἀμισ.) ἀργαστήριον Χίος ἀργαστήρι κοιν. ἀργαστήριν Κύπρ. ἀργαστήρι Ἀστυπ. Κάλυμν. Κάρπ. Κῶς Λέρ. ἀργασκήρι Χίος (Μεστ.) ἀργαστιζήρι Τσακων. ἀργαστήριν Κύπρ. Ρόδ. ἀργαστιζήρι Τσακων. ἀργασήρι Τσακων. ἀργασήρι Τσακων. ἀργαστήρι Χίος (Ἅγιος Γεώργ. Πυργ.) ἀργαστήρ' βόρ. ιδιώμ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ.) ἀργαστέριν Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) ἀργαστέρι Πόντ. (Σούρμ.) ἀργαστέρ' Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργαστήρι Θράκ. Καπ. (Σινασσ.) ἀργαστήρ' Καπ. (Σίλατ. Ποτάμ.) ἀργαστέριν Πόντ. (Κερασ.) ἀργαστέρ' Πόντ. (Ὀφ.) ἀργαστέρ' Πόντ. (Κρώμν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. ἐργαστήριον. Τὸ ἀρκτικὸν α ἐκ τῆς ἐν συνεκφ. ἐκκρούσεως τοῦ ε ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἰσχυροτέρου α τοῦ ἄρθρ. τὰ, τὰ ἐργαστήρια - τὰ ὠργαστήρια - τ' ἀργαστήρια καὶ περαιτέρω ἐκ τοῦ πληθ. ὁ ἐνικ. ἀργαστήρι.

1) Οἰκοδόμημα, κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖται τέχνη τις σύνθηθ. καὶ Καπ. (Ποτάμ. Σίλατ. Σινασσ.) Πόντ. (Τραπ.): Ἄσμ.

Καὶ πᾶρ' τα κ' ἔλα μετὰ βραδύα, ἔνα Σαββάτο βράδν, θὰ πάν' ἡ μάννα μ' 'ς ἐκκλησιὰ κι' ἀφέντης μ'

[ς τ' ἀργαστήρι,

τὰ θυό μ' ἀδέρφια 'ς τὸ σκολεῖό, πανούκλα νὰ τὰ μάση

Θεσσ. (Ὀλυμπ.) 2) Σιδηρουργεῖον ἢ χαλκουργεῖον Ἡπ. Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Ἀρχαδ. κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.): Πάον 'ς τ' ἀργαστήρ' νὰ δ'λέψον Ἡπ. 3) Ὑποδηματοποιεῖον Πελοπν. (Ἀρχαδ. κ.ά.) 4) Ραφεῖον Μέγαρ. Πόντ. (Ὀφ.) κ.ά.: Κάθεται 'ς σ' ἀργαστέρ' τῶν γάφτ' Ὀφ. 5) Ὑδρομύλος Ἄνδρ. Ἡπ. Μακεδ. κ.ά. Συνών. μύλος. 6) Νεροτριβεῖον, ἥτοι μέρος ἐνθα τὰ μάλλινα ὑφάσματα βρεχόμενα ὑπὸ τοῦ καταπίπτοντος ὕδατος καὶ ἰσχυρῶς πληττόμενα ὑπὸ εἰδικῶν ξυλίνων κο-

πάνων ὑπ' αὐτοῦ κινουμένων ἀποκτοῦν λάχνην καὶ πυκνὴν σύστασιν Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. μαγνάνι, νεροτριβή. 7) Τὸ μέρος ὅπου πατοῦνται αἱ σταφυλαὶ πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ γλεύκους, ληνός, Τήν. Συνών. πατητήρι.

8) Κλίβανος πρὸς παρασκευὴν ἄρτου, φούρνος Ἀθῆν. (παλαιότ.) 9) Καλύβη, παρατήγμα ἢ σκιάς ὅπου οἱ ἐργάται τῶν ἰχθυοτροφείων πλέκουν καλαμωτάς, ἀλατίζουν τὰ ψάρια καὶ παστῶνουν τὰ ἀβγοτάραχα Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 1) Σύστημα ἀλυσκῶν τεταγμένων εἰς δύο σειρὰς χωριζόμενας διὰ διαδρόμου τραπέζι καλουμένου εἰς τὸ ὁποῖον συσσωρεύεται προσωρινῶς τὸ ἄλλας ἐξαγόμενον ἐξ αὐτῶν Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 1α) Καφενεῖον Βιθυν. Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.): Πάω - κάθομαι 'ς τ' ἀργαστήρι Σέλιν. Ἐρχομαι ἀπὸ τ' ἀργαστήρι αὐτόθ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. (Σέλιν.)

2) Πᾶν πρᾶτήριον ὅπου πωλοῦνται οἰαδήποτε πράγματα, παντοπωλεῖον, ἐμπορικὸν κττ. σύνθηθ. καὶ Καπ. (Σίλατ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Οἱ παλαιοὶ ἀνοίγανε πρῶτ' πρῶτ' τ' ἀργαστήρια τ'νε Σκῦρ. Ἀργαστήρι εἶναι ὁ μαατζῆς του (σὰν ἐμπορικὸ εἶναι ἡ ἀποθήκη του) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πήλινε 'ς τ' ἀργαστήρι νὰ ψωνίσης Λευκ. Ἀἰτε νὰ πάρης τυρὶ ἀπ' τ' ἀργαστήρια Βιθυν. || Φρ. Ἀνοίγω ἀργαστέρ' (κάμνω ἐγκατάστασιν ἐμπορικῆς καταστάσεως διὰ νὰ μετέρχωμαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμποροῦ. Συνών. φρ. ἀνοίγω μαγαζὶ) Χαλδ. || Παροιμ. Τ' ἀργαστήρι θέλει κοντσὸ νοικοκύρι (ὅτι ὁ ἔμπορος δὲν πρέπει ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ κατάστημά του διὰ νὰ μὴ τοῦ διαφεύγουν κέρδη ἐκ τῆς ἀπράκτου ἀποχωρήσεως τῶν προσερχομένων πρὸς ἀγορὰν πελατῶν) Ἰβενιζέλ. Παροιμ. 292, 117. || Ἄσμ.

Ὅσ' ἀστεράκια οὐ οὐρανός, τῆς Πόλις ἀργαστήρια, τόσις φουρῆς σὶ γίλησα 'ς τὰ μάτια κι' 'ς τὰ φρύδια Μακεδ. (Φλόρ.)

Ἀφῆδη μ' κι ἀφεδίτση μου, πέντε βολῆς ἀφῆδη, δὲ σ' ἔπρεπε δὲ σ' ἔμοιζε ἐδῶ σὲ τούτ' τὴ χώρα, μόν' σ' ἔπρεπε καὶ σ' ἔμοιαζε 'ς τῆς Πόλις τ' ἀργαστήρια Θεσσ. Συνών. ἐμπορικὸ (ἰδ. ἐμπορικὸς), μαγαζὶ.

3) Πληθ. ἀργαστήρια, τόπος ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως ἐννιαχ. Συνών. ἀγορὰ 3. 4) Ἀποθήκη Κρήτ. Κῶς κ.ά.: Νὰ τὰ 'χης ἀποθηκεμένα 'ς ἐν' ἀργαστήρι Κῶς. 5) Ὁ ὑφαντικὸς ἴστός Ἀμοργ. Εὐβ. (Αἰδηψ. Αὐλωνάρι. Κορινίστρ. Κύμ. Ὀξύλιθ. Ὀρ.) Ἰων. (Καράμπ. Κρήν.) Κρήτ. (Ἐμπαρ. Σέλιν. κ.ά.) Κύθηρ. Κύπρ. Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ.) Χίος Τσακων. κ.ά.: Ἡβαλα ἐκατὸ πῆγες στημόνι 'ς τ' ἀργαστήρι Κρήν. Δὲν ξέρει ἀργαστήρι (δὲν γνωρίζει νὰ ὑφαίνει) Κρήτ. || Φρ. Βάνω ἀργαστήρι (ταξινομῶ τὸν στήμονα ἐπὶ τοῦ ἴστοῦ. Συνών. φρ. ἐτοιμάζω - ρίχνω ἀργαλεῖο) Κρήν. || Γνωμ.

Ὅποια θέλει νὰ γεράση | ἀργαστήρι ν' ἀγοράση
τὸ ὅποια θέλει νὰ 'ναι νῆα | νὰ πᾶ μάθη τὰ πλουμιὰ
Μεγίστ. || Ἄσμ.

Ἀργά 'ναι, δλξό, πουλλάκι μου, σκόλασε τ' ἀργαστήρι Κρήτ. (Ἐμπαρ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργαλεῖο 2. 3) Ἐκατέρα τῶν δύο ξυλίνων κυλινδρικῶν ράβδων τοῦ ὑφαντικοῦ ἴστοῦ ἐφ' ὧν περιτυλίσσεται ἐπὶ μὲν τοῦ ὀπισθίου ὁ στήμων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμπροσθίου τὸ ὑφασμα Πόντ. (Σούρμ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργαλεῖο 2 γ. 4) Ξύλινον τραπεζοειδὲς στήριγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται αἱ καλαμωταὶ τῶν μεταξοσκωλήκων Πελοπν. (Μάν.)

ἀργαστηριάρης ὁ, ἐργαστηριάρης Χίος — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀργαστηριάρης Ἡπ. Θήρ. Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Δημητσάν. Μεσσ. Πάτρ.) Σκῦρ. Χίος κ.ά. ἀργαστηριάρ' Ἡπ. Θράκ. (Αἰν. Σαρεκκλ.) Λέσβ. Μακεδ. κ.ά. Πληθ.

